Číslo jednací: 5T 9/2013 - 287

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 8. ledna 2014 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících [redacted] a [redacted], takto:

Obžalovaný

[redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], fakticky bytem [redacted], [redacted],

je vinen,

že

dne 13.1.2013 kolem 02.00 hodin v ložnici rodinného domu ve [redacted], [redacted], okr. [redacted], se záměrem sexuálně se uspokojit a uskutečnit vaginální pohlavní styk si lehl do postele, ve které spala jeho neteř nezletilá [redacted], nar. [redacted], jejíž stáří jakožto jejímu strýci mu bylo známo a věděl, že nedovršila věku 15 roků, spící nezletilou osahával na intimních místech na spodní části těla, následně ji položil na záda, roztáhl jí nohy a do přirození jí zasunul penis, čemuž se nezletilá nejprve pro spánek a po probuzení v důsledku rozespalosti a také vzhledem ke svému věku a psychosociální nezralosti nebyla schopna bránit a dát najevo svůj nesouhlas, a svého jednání vůči nezletilé zanechal teprve poté, co jej vyrušil příchod další dospělé osoby do domu,

t e d y

jiného donutil k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **pěti (5) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm.c) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů, provedených v hlavním líčení, byl spolehlivě zjištěn shora uvedený skutkový stav.

Obžalovaný v přípravném řízení vinu popřel, resp. připustil, že byl natolik ovlivněn alkoholem, že má tzv. okno a nemůže se k průběhu inkriminované věci vyjádřit. V hlavním líčení již vinu popřel kategoricky s tím, že se trestného činu nedopustil a poškozená si celou věc musela vymyslet.

Jeho vina byla prokázána výpovědí poškozené [redacted]. Nutno předeslat, že se jedná o svědkyni nezletilou. V přípravném řízení byla vyslechnuta za respektování všech procesních ustanovení, upravujících výslech nezletilého svědka, za přítomnosti obhájce. Její výslech byl zaznamenán na videozáznam a soud měl možnost bezprostředního posouzení jeho průběhu. Výpověď pak byla provedena podle § 102 odst. 2 trestního řádu, aniž by byla poškozená znovu vyslýchána. Poškozená podrobně a přesvědčivě popsala jednání obžalovaného, z její výpovědi lze spolehlivě dovodit, že si k ní obžalovaný lehl, když spala a osahával jí na spodní části těla včetně intimních míst. Poté, co se probudila, jí uvedl do polohy na zádech, roztáhl jí nohy a zasunul jí penis do pochvy. Poškozená sama uvedla, že byla rozespalá, nevěděla, co má dělat, proto se nijak nebránila, nevolala o pomoc.

Protože se jedná o jediný přímý důkaz o vině obžalovaného, navíc v podobě nezletilé svědkyně, byl v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru psychologie ohledně její věrohodnosti. Tímto posudkem byla svědkyně shledána ve vztahu k projednávané věci zcela věrohodnou, bez známek lhavosti a tendenci k mstivosti. Z posudku také vyplývá, že vztah poškozené k obžalovanému byl před událostí ryze kladný až kamarádský. Poškozená nebyla schopna se účinně bránit počínání obžalovaného s ohledem na svou nezralost.

Znalkyně podala posudek osobně před soudem, přesvědčivě zodpověděla všechny dotazy a posudek obhájila.

Soud hodnotí výpověď poškozené jako věrohodnou. Poškozená neměla žádný motiv k tomu, aby obžalovaného křivě obvinila. Jak z výpovědi svědků, tak z výpovědi znalkyně vyplývá, že k obžalovanému měla velmi kladný vztah, sám obžalovaný si není vědom jediného konfliktu mezi nimi. Tomuto závěru svědčí i způsob, jakým trestná činnost vyšla najevo. Poškozená ji sdělila druhý den ráno svědku [redacted] a dále nikomu dalšímu. Svědek [redacted] ji s odstupem několika týdnů víceméně náhodně sdělil dalším osobám. Pokud by poškozená měla zájem způsobit obžalovanému újmu, pak by jistě učinila další kroky k tomu, aby věc vyšla najevo podstatně dříve.

K otázce oznámení celé věci se vyjádřila také znalkyně psycholožka. Ta uvedla, že počínání poškozené je v souladu s její nezralou osobností. Poškozená událost oznámila svědku [redacted], kterého považovala za blízkého člověka a tím věc považovala za vyřízenou. Spoléhala se mimo jiné na to, že svědek [redacted] to sdělí její matce. Sama se věcí dále nezabývala, snažila se vzpomínky na ní vytěsnit.

Svědek [redacted] potvrdil, že mu předmětnou událost sdělila poškozená v neděli ráno, když se se sestrou koupali. Sám tu věc nikomu neřekl, neboť oznámení nepřikládal žádný význam, zpočátku poškozené nevěřil. Až později se rozhodl informovat rodiče poškozené.

Svědkyně [redacted], matka poškozené se o věci dozvěděla až s odstupem času od svědka [redacted]. Sama poškozená jí uvedla, že jí o tom chtěla říct, ale nevěděla jak.

O nevěrohodnosti poškozené nemůže svědčit ani skutečnost, o které hovořila ve své výpovědi. Totiž že obžalovaný byl vyrušen [redacted] (svědkyně [redacted]), která šla na toaletu a obžalovaný utekl zpět do obýváku. K tomu lze uvést, že svědkyně [redacted] připustila, že předmětný večer byla v domě na toaletě a viděla obžalovaného v obýváku na gauči. Z její výpovědi však nelze dovodit, že se jednalo právě o okamžik, kdy měl obžalovaný spáchat trestný čin. Poškozená sice uvedla, že si je jistá, že slyšela [redacted], jak jde na toaletu, je však třeba zdůraznit, že v té době se nacházela ve zcela nezvyklé situaci, kdy byla podrobena sexuálnímu útoku, navíc ve stavu rozespalosti. V takové situaci jistě mohla vnímat dění kolem sebe zkresleně. V každém případě, i kdyby skutečně šla svědkyně [redacted] na toaletu v okamžiku, kdy obžalovaný souložil s poškozenou, měl dostatek času ložnici opustit. Z výpovědi samotného obžalovaného i svědkyně [redacted] vyplynulo uspořádání domu. Přitom bylo zjištěno, že při příchodu do domu je nutno projít dvěma dveřmi a mezi nimi se zout. První vchodové dveře do domu přitom vržou. S ohledem na to, že ložnice se nachází hned vedle obýváku, jistě mohl obžalovaný na příchod jiné osoby reagovat tak, že se vrátil do obýváku.

Z lékařských zpráv o gynekologickém vyšetření ze dne 22.4.2013 a 26.4.2013 vyplývá, že [redacted] má volně prostupnou panenskou blánu bez známek přerušení či poranění. Pro elastický charakter výrazně zřasené, krátké a volné panenské blány nelze vyloučit manipulaci či styk do pochvy. tyto zprávy tudíž nemohou obžalovaného zbavit viny. Rozhodně nepotvrzují, že by poškozená neměla v minulosti pohlavní styk.

Ostatní vyslechnutí svědci nepodali k věci žádné relevantní informace. Byli sice přítomni na místě, k samotnému útoku obžalovaného na poškozenou se nijak nevyjádřili, neboť o něm nevěděli.

Na osobu obžalovaného byly vypracovány znalecké posudky z oboru psychiatrie a

psychologie. Z jejich závěrů nevyplynulo nic, co by mělo podstatný vliv na rozhodnutí o vině. Znalkyně psycholožka konstatovala, že prognóza resocializace je mírně ztížena s ohledem na strukturu osobnosti obžalovaného. V době, kdy měla být spáchána trestná činnost, byly jeho rozpoznávací schopnosti zachovalé, ovládací schopnosti byly částečně, ne však podstatně snížené vlivem prosté opilosti.

Obžalovaný naplnil svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, když jiného donutil k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let. Obžalovaný proti vůli poškozené ji přinutil strpět vaginální pohlavní styk, přičemž na počátku jeho jednání se poškozená nacházela ve stavu bezbrannosti. Ten byl dán jednak jejím spánkem a následným stavem rozespalosti a dále skutečností, že se jednalo o dítě, které se objektivně nebylo schopno jakkoli bránit jednání obžalovaného, a to ani fyzicky, ani objektivním posouzením situace a případným přivoláním pomoci. Poškozená s ohledem na svůj věk a rozumovou vyspělost nedokázala situaci včas správně vyhodnotit a podle toho jednat. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě (věk mladší než patnáct let) lze jednání obžalovaného hodnotit z hlediska zavinění jako úmysl přímý, když jako její strýc nepochybně znal věk poškozené a přesto se vůči ní předmětného skutku dopustil.

Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Závažnost činu nijak nevybočuje z rámce typického pro danou trestnou činnost. Obžalovanému nepochybně polehčuje, že před spácháním činu žil řádným životem. V minulosti sice byl odsouzen pro trestnou činnost (Okresní soud v Chebu, sp.zn. 3 T 140/2006), toto odsouzení je však zahlazeno a na obžalovaného se hledí, jako by odsouzen nebyl. Nebyl ani projednáván pro přestupek. Přitěžující okolnosti zjištěny nebyly. K jeho osobě bylo dále zjištěno, že je zaměstnán, je rozvedený, má [redacted] děti. Soud hodnotí možnost resocializace obžalovaného jako reálnou, mírně ztíženou s ohledem na strukturu jeho osobnosti. S ohledem na výše uvedené má soud zato, že pro jeho nápravu postačí trest odnětí svobody, uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, když byl odsouzen pro úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody, převyšujícímu tři roky.

Soud naopak neshledal podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku. Zde je třeba opětovně konstatovat, že soud nezjistil žádné okolnosti případu ani mimořádné poměry pachatele, které by k takovému rozhodnutí mohly vést. Trestní sazba a její dostatečné rozpětí postihuje celou škálu způsobů spáchání a intenzity trestného činu a nelze zjednodušeně konstatovat, že se odvíjí pouze od případného následku, jak naznačila obhajoba.

Soud zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování – výslechem obžalovaného na detektoru lži, neboť dlouhodobá soudní praxe v tuzemském trestním právu takový důkaz nepřipouští jako procesně použitelný.

Pro úplnost je třeba uvést, že soud neshledal na straně matky poškozené [redacted] překážku k výkonu práva zákonného zástupce nezletilé poškozené ve smyslu § 45 odst. 2 trestního řádu. [redacted] podle shodného vyjádření nežije s otcem poškozené (a bratrem obžalovaného) ve faktickém partnerském vztahu a újmu obžalovaného

by jistě nepociťovala jako újmu vlastní. Proto soud připustil, aby práva poškozené vykonávala sama, nikoli kolizní opatrovník.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Plzni dne 8. ledna 2014

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení:
Olga Harmáčková